

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)
Sędzia SA:	Adam Jewgraf
Sędzia SA:	Walter Komorek

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

w sprawie z powództwa: (...) **S.A. w L.**

przeciwko: (...) **Spółce z o.o. we W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 12 stycznia 2012 r., w sprawie o sygn. akt X GNe 11/12

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek strony powodowej o zabezpieczenie. Powołując się na treść art. 730¹ k.p.c., Sąd ten wskazał, iż strona powodowa nie uprawdopodobniła swojego roszczenia, gdyż wątpliwym jest, aby poniosła ona koszty na modernizację (w rozumieniu art. 676 k.c.) wynajmowanych od pozwanej wagonów, w sytuacji gdy wagony te nie są dopuszczone do ruchu, a jeden z nich posiada decyzję kasacyjną, zaś drugi został skreślony na cele techniczno-gospodarcze.

Niezależnie od powyższego, Sąd I instancji uznał też, iż powodowa spółka nie uprawdopodobniła interesu prawnego w udzieleniu jej zabezpieczenia, o którym mowa w art. 730¹ § 2 k.p.c., gdyż nie wskazała ona okoliczności, które uzasadniać miałyby twierdzenia o braku możliwości płatniczych, czy też trudnościach finansowych strony pozwanej.

W zażaleniu na powyższe orzeczenie, strona powodowa wniosła o jego uchylenie i udzielenie jej zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem, a także o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżąca podniosła, iż Sąd Okręgowy błędnie uznał, że nie uprawdopodobniła ona dochodzonego roszczenia, skoro wykazała ona za pomocą dołączonych do pozwu dokumentów, iż poniosła nakłady modernizacyjne na wynajmowane od pozwanej wagony, a nadto że pozwana wyraziła zgodę na dokonanie tych nakładów, a także iż nakłady te zwiększyły wartość rzeczy, co jest wystarczającą przesłanką do żądania ich zwrotu po myśli art. 676 k.c. Strona powodowa zarzuciła także, iż Sąd I instancji błędnie przyjął, że nie uprawdopodobniła ona interesu prawnego w udzieleniu jej zabezpieczenia.

Skarżąca podniosła przy tym, iż pozwana od 2008 r. nie składa do akt rejestrowych sprawozdań finansowych, a jedynym jej majątkiem są dwa wagony, których dotyczy niniejszy spór.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu, choć część z podniesionych w nim zarzutów okazał się trafna.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego rację ma bowiem strona powodowa, iż błędnie przyjął Sąd I instancji, że nie uprawdopodobniła ona dochodzonego roszczenia. Niewątpliwie przepis art.730¹ § 1 k.p.c. nie nakłada na stronę obowiązku udowodnienia roszczenia, a wymaga jedynie by prima facie wystąpiła szansa na jego istnienie. Mając zaś na uwadze twierdzenia strony powodowej zawarte w pozwie, jak również przedłożone przez nią na ich poparcie dokumenty (w tym: treść § 2 łączącej strony umowy najmu z dnia 20.10.2008 r., faktury, pismo pozwanej z dnia 3.02.2009 r.) stwierdzić trzeba, iż powodowa spółka powyższemu obowiązkowi podolała, tj. uprawdopodobniła dochodzone w omawianej sprawie roszczenie, którego ostateczna ocena będzie przedmiotem wnikliwej analizy Sądu Okręgowego w dalszym toku postępowania. Jednocześnie zauważyć też wypada, że z uwagi na umowne określenie przez strony warunków zwrotu przez najemcę kosztów modernizacji poniesionych przez wynajmującego (§ 2 pkt 7 i 9 umowy), nie ma potrzeby odwoływania się w tym zakresie do art. 676 k.c.

Niezależnie jednak od powyższego, zgodzić się należy z Sądem Okręgowym, że strona powodowa nie uprawdopodobniła interesu prawnego w udzieleniu jej zabezpieczenia, tj. nie uprawdopodobniła tego, aby realną była obawa, z uwagi na stan majątkowy pozwanej, iż powódce w przyszłości nie uda się skutecznie wykonać zapadłego w niniejszej sprawie orzeczenia, uwzględniającego jej żądanie. Niewątpliwie zaś na gruncie przepisu art.730¹ § 1 k.p.c., jak trafnie wskazał to Sąd I instancji, udzielenie zabezpieczenia wymaga łącznego zaistnienia obu powyżej wskazanych przesłanek.

Skarżąca, próbując wykazać istnienie swojego interesu prawnego w powyższym zakresie, powoływała się na zajęcie wierzytelności pozwanej, dokonane przez Urząd Skarbowy na kwotę 14.546,80 zł oraz na to, że pozwana notorycznie w latach 2009-2011 nie składała sprawozdań finansowych sądowi rejestrowemu (na dowód czego przedstawiła zawiadomienie o zajęciu z dnia 28.12.2011 r. oraz kserokopię postanowienia sądu rejestrowego z dnia 09.11.2011 r. o ukaraniu grzywną prezesa zarządu pozwanej za nie złożenie sprawozdań finansowych spółki za lata 2005-2008 r., a także kserokopię sprawozdania finansowego za 2008 r., złożonego przez pozwaną do akt rejestrowych, o uzupełnienie braków którego została wzywana przez sąd rejestrowy).

Wbrew stanowisku załacej, podzielić jednak należało ocenę Sądu I instancji, że powyższe przedłożone przez nią dokumenty mające uzasadniać istnienia interesu prawnego powódki w udzieleniu zabezpieczenia nie wykazują, ani też nie uprawdopodobniają aktualnej sytuacji majątkowej obowiązanej, w szczególności zaś jej sugerowanej przez skarżącą niewypłacalności. Skarżąca argumentuje w zażaleniu, iż poza sprawdzeniem akt rejestrowych pozwanej spółki, nie ma obiektywnej możliwości wykazania sytuacji majątkowej pozwanej. Zauważyć jednak przy tym trzeba, iż strona powodowa nie uprawdopodobniła swoich twierdzeń dotyczących tego, że pozwana notoryjnie, w tym za lata 2009-2010, nie składa do akt rejestrowych spółki sprawozdań finansowych. Z dowiedzionego bowiem przez powódkę faktu uchybienia przez pozwaną terminowi do złożenia sprawozdań za lata 2005-2008 nie wypływa, po myśli art. 231 k.p.c., wniosek, iż pozwana spółka nie przedłożyła również do akt rejestrowych sprawozdań za okresy późniejsze (2009- 2010). Informacje takie niewątpliwie wynikałyby z odpisu z rejestru pozwanej, takiego jednak dokumentu powódka do niniejszej sprawy nie załączyła. W tej zaś sytuacji, bez jakichkolwiek bliższych danych na temat aktualnej kondycji finansowej pozwanej i jej majątku, nie sposób przyjąć, że strona powodowa uprawdopodobniła interes prawny w udzieleniu jej zabezpieczenia w rozumieniu przepisu art.730¹ § 2 k.p.c. Z tych też względów, wniosek powodowej spółki o zabezpieczenie podlegał oddaleniu, o czym ostatecznie prawidłowo orzekł Sąd Okręgowy.

Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd Apelacyjny, po myśli art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

mw